

Redactioneel

Gerard M. Schippers

Met zoveel aandacht voor de neurobiologische aspecten van verslaving en het gedoe rondom opsporing en repressie, dreigt het besef wel eens ondergesneeuwd te raken: voor veel mensen is het gebruik van drugs functioneel gedrag. Dat wil zeggen dat ze er, ondanks de schade en het ongemak, ook baat bij vinden. Niet alleen in de beginnende, experimentele fase, maar ook bij langer durend gebruik. Verstandig of niet, drugsgebruik kan het zelfgekozen middel zijn om gevoelens van angst, depressie, onrust, wanen, enzovoort, te bestrijden.

Misschien komt daardoor bij mensen met psychiatrische stoornissen zoveel drugsgebruik voor (en omgekeerd). Dat is al jaren bekend en geleidelijk sluit de hulpverlening hier beter op aan. Maar lang nog niet overall worden gevallen systematisch opgespoord. *Emmelkampen Kraanendeden* dat wel; zij telden het aantal mensen met psychiatrische stoornissen in een

verslavingszorginstelling. *Goossensen*, bekend van haar ingezonden stukken over professionalisering (ook in dit nummer staat weer een aflevering), neemt één zo'n stoornis onder de loep - ADHD - en bepleit meer en betere herkenning en behandeling.

Een andere comorbiditeit, van verslaving en HIV, krijgt juist onvoldoende aandacht in de verslavingszorg, concludeert *Hoogenboezem*. Er is nóg zo'n onontgonnen gebied: het alcoholgebruik bij de spoedeisende hulp. De alarmbel luidt over kinderen die comateus worden binnengebracht, maar in het algemeen is de prevalentie hoog, zo tonen *Vitale en collega's* aan.

Verder in dit nummer de gebruikelijke rubrieken, almede de column van *Van der Stel*. Hij stelt vast dat niet alle onderzoek van goud is, en dat van RCT's niet te veel verwacht kan worden.